

WIA DOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNE

Nr. 141

Dodatek tygodniowy do Nr. 8829 z dnia 14. kwietnia 1929.
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

START POGONI! Legja we Lwowie.

PRZYKRE WSPOMNIENIA. — ZŁE HOROSKOPI. — MAŁA DYGRESJA. — CO MÓWI „TEORJA“.

Lwów, 13 kwietnia.

W dniu jutrzejszym będziemy świadkami drugiego z rzędu spotkania ligowego. Tym razem rusza ze startu Pogon, a przeciwnikiem jej będzie warszawska Legja, drużyna, która w roku ubiegłym dała się eksmistrzowi Polski na wstępie mistrzostw bardzo przykro we znaki. Zwycięstwo wojskowych nad drużyną lwowską w stosunku 7:0 było sensacją w swoim rodzaju, gdyż żadnej jeszcze krajowej drużynie nie udało się zadać zespołowi lwowskiemu tak dotkliwej klęski. Był to niejako rewanż za ciężką porażkę w stosunku 12:1, której doznała Legja ze strony Pogoni w r. 1927. Jak widać spotkania drużyn powyższych cechują stale „niesamowite“ wprost rezultaty, to też nie dziwnego, że oczekuje się je stale

z wielkiem napięciem.

Przyczyn dziwnego zjawiska wysokocyfrowych wyników doszukiwać się należy zdaniem naszym przede wszystkim w niestałości Legji. Drużyna wojskowych znana jest z nierównej formy, to też równie dobrze zademonstrować potrafi wysoką klasę, jak i mniej niż przeciętny poziom.

Horoskopy stawiane Pogoni, nie są najlepsze.

Fakt, że rozpoczęła ona znacznie później sezon, niż jej przeciwnik, jest jeszcze główną przyczyną pesymizmu. W dawnych latach nie brano go w każdym razie zbyt poważnie w rachubę. Sytuacja się jednak zmieniła. Ząb czasu dał się Pogoni dobrze we znaki, a ponieważ nie miała przezornie gospodarować w latach tłustych, więc też nie dziwnego, że obecnie przechodzi ona kryzys, którego końca nie można przewidzieć.

Kierownictwo zrobiło

to, co w danej chwili można było zrobić. Nie szczędząc kosztów, sprowadzono trenera, by wyprowadził drużynę z błędnych ścieżek na właściwą drogę.

Nie da się to naturalnie uskutecznić w ciągu 1 czy 10-ciu dni. Do powierzchownej sanacji potrzeba co najmniej kilku tygodni, gruntowny remont da się uskutecznić może po roku a może i dopiero po dwóch latach. Rozwiązanie problemu zależy zresztą nie tylko od trenera, ale przede wszystkim od woli i ambicji graczy. Przy dobrych chęciach można będzie czas nauki znacznie skrócić i owoce pracy okazać się szybciej. Przy tej sposobności chcielibyśmy poruszyć jeszcze

kwestję „talentów“,

których wedle powszechnie przyjętej opinii rzekomo brak.

Zdaniem naszym brak Lwowowi nie talentów, lecz ludzi, którzyby je umieli wyszukiwać, to też i pod tym względem będzie miał trener p. Swain-Mazol bardzo wdzięczne pole do popisu.

Zboczenie z tematu

było konieczne w celu jaskrawego naświetlenia sytnacji, która nie uprawnia wprawdzie do zadowolenia, ale nie daje też powodów do rezygnacji i zniechęcenia. Dziś nie pozostaje nic innego, jak zachować zimną krew, nie peszyć się chwilowymi niepowodzeniami i nie ludzić ewentualnym sukcesem.

Przechodząc z kolei do omówienia szans, z góry stwierdzić możemy, że teoretyczne obliczenia przemawiają na korzyść Legji. Pomijając dłuższą i lepszą jej zaprawę, stwierdzić możemy, że wojskowi w poszczególnych liniach przedstawiają się lepiej, niż Pogon, która w jutrzejszym swym składzie stanowić będzie

wielką niewiadomą.

Najmniej obaw mamy odnośnie do bramkarza. Albański najprawdopodobniej nie okaże się gorszym, niż Akimow, czy Skwarzynski. Znacznie gorzej ma się sprawa z obroną. Michtel i Mauer nie

należą w normalnych warunkach do najlepszych w swoim fachu, a cóż dopiero dzisiaj u progu sezonu, gdy Mauer ma jeszcze w kolanach mecze hokejowe. Pamiętać przytem należy, że przeciw obronie Pogoni operować będzie jeden z najlepszych napadów Polski. W tych warunkach większe szanse przyznać musimy Martynie i Ziemianowi, którzy wprawdzie również nie należą do koryfeuszów, niemniej jednak grają

ostro, twardo, nieustępliwie.

Porównanie linii pomocy następcza znaczne trudności, już choćby dlatego, że krytyka warszawska nie jest zgodną w ocenie. Pomoc stanowiła w roku ubiegłym

piętę achillesową Legji,

to też trudno przypuszczać, by dziś już zdołała osiągnąć lepszy poziom. Inna rzecz, że i o formie Deutschmanna, Smaczynskiego i Hauliego trudno coś pozytywnego powiedzieć.

Napad Legji, mając swój dzień, jest w Polsce bezkonkurencyjny. Brak zdyskwalifikowanego Nawrota nie zaważył na szałach zawodów z Vosarem, to też trudno przypuszczać, by dał się odczuć we Lwowie. Trójka

Steuerman — Łańko — Ciszewski sprawić może każdej obronie sporo kłopotu. Powiedzieliśmy „może sprawić“,

ponieważ u Legji nie ma nigdy pewników. Fenomenalny atak potrafi bowiem w razie niedyspozycji, czy też złego humoru jednego z graczy równie dobrze nie ruszyć z miejsca.

Atak Pogoni

przedstawi się publiczności lwowskiej poraż pierwszy w nowej szacie. Szabakiewicz, Okrutny, Pras, Kuchar i Mauer — oto nazwiska tych, w których rękę spoczywać będą losy akcji ofensywnych. Jak wypadnie debiut kwintetu, na to trudno dać odpowiedź. Spodziewać się jednak należy, że nie zabraknie ambicji i zapału, który pozwoli może częściowo nadrobić braki.

Punkt ciężkości, zdaniem naszym, leżyć będzie w linii pomocy. O ile pomoc Pogoni zdoła zahamować atak przeciwnika, to wynik korzystny leży, w granicach możliwości. Przy słabej grze pomocy trudno będzie zarówno obronie jak i napadowi we własnym zakresie podołać swoim zadaniom.

Zawody jutrzejsze, które odbędą się na boisku Pogoni, o godz. 4-tej pop., budzą olbrzymie zainteresowanie. Wśród one od szeregów dni ogólny temat rozmów, to też liczyć się należy z bardzo liczną frekwencją, tembardziej, że udział Steuermana dodaje występowi Legji pikantnego posmaku.

Kronika sportowa.

Program ligowy. Jutrzejszy program ligowy przedstawia się znów bardzo bogato. Obok zawodów Pogon — Legja odbędą się mecze: Turysci — IFC w Łodzi; Polonia — Garbarnia w Warszawie, Cracovia — Ruch w Krakowie, Warta — Warszawianka w Poznaniu.

Mistrzostwa klasy A rozpoczynają się w okręgu lwowskim dopiero 28 bm. Szczegółowy terminarz podaliśmy w numerze wczorajszym.

P. T. Kluby, reflektujące na zamieszczenie programu ich imprez w „Wiadomościach sportowych“, winny odpowiednie komunikaty nadsyłać najpóźniej do piątku godz. 11 rano. Adresować wyraźnie „Dział sportowy“.

Mach, gracz Resovii, zasilil szereg Pogoni.

Czarni grają następny mecz ligowy, dopiero 5 maja. Przeciwnikiem ich będzie Polonia.

Inauguracja sezonu kolarskiego, zapowiedziana na 7 bm. przełożona została ze względów na niedogodne warunki atmosferyczne na 28 bm.

Legja przyjedzie do Lwowa w pełnym składzie jedynie bez zdyskwalifikowanego Nawrota, który nie grał już na zawodach z Vasasem. Pogłoski o choro bie Łańki i Przeździeckiego są niesprawdzone.

Ciszewski grać będzie w niedzielę na dawnej swej pozycji lewym łącznikiem.

Por. Baran w Polonii?

Lwów, 13. kwietnia.

Warszawski „Przegląd Sportowy“ podaje, że por. Baran, bawiący obecnie w Poznaniu, nosi się poważnie z myślą zmiany barw Pogoni na koszulkę Polonii. Powodem decyzji por. Barana ma być podobno brak zainteresowania się jego osobą ze strony lwowskiego klubu. Ażkolwiek nie wątpimy, że Polonia dołoży wszelkich starań, by przyciągnąć do swych szeregów dziecinę naszego miotacza, trudno nam przypuścić, by por. Baran zdecydował się to uczynić, tembardziej, że podane przez „Przegląd Spor-

towy“ powody są co najmniej dziwne. Nie rozumiemy, jak to właściwie ma się klub o zawodnika będącego w Poznaniu troszczyć, chyba nie w formie, jakiej czynią to kluby stołeczne, zyskując dzięki temu „narybek“, wychowywany obcym trudem i staraniem. Jeżeli zbyt wielka odległość utrudnia por. Baranowi dochowanie wierności macierzystemu klubowi, to zdaje się, że Warta czy inny klub poznański nadawałby się raczej na piastunkę, niż Polonia, znajdująca się w Warszawie, odległej od stolicy Wielkopolski o dobrych kilka godzin jazdy.

Bilety na Pogon nieważne!

Lwów, 13. kwietnia.

LKS Pogon zawiadamia wszystkich posiadaczy stałych biletów wolnego wstępu, wydanych na r. 1928, że straciły one swą ważność i nie uprawnia-

ją więcej do wolnego wstępu na boisko. Kto do dzisiaj nie zamienił kart na nowe, może to uskutecznić o 7.30 wieczorem w lokalu klubu przy ulicy Rutowskiego (kino „Lew“).

Obrady sejmiku kolarskiego w Warszawie.

LICZNY UDZIAŁ I OŻYWIONE DYSKUSJE. — NOWE MISTRZOSTWA. — KOSZUTSKI I GŁOWACKI. — SPRAWA „TOUR DE POLOGNE“. — KLASYFIKACJA SZOSOWCÓW. — ZWALNIANIE I SKREŚLANIE ZAWODNIKÓW. — WZROST SIŁ PROWINCJI.

Lwów, 13 kwietnia.

W dniu 7 kwietnia br. odbyło się w Warszawie w lokalu WTC na Dynasach Walne Zgromadzenie Związku Polskiego Towarzystw Kolarskich, przy licznych udziałach delegatów z całej Polski. Mile uderzała zwłaszcza obecność delegatów Wilna i Poznania, któremu w tym roku ZPTK porucił organizację szosowego Mistrzostwa Polski (200 km). Ma ono się odbyć 14 lipca równocześnie ze Zjazdem Towarzystw Kolarskich podczas Powszechnej Wystawy Krajowej.

Ogółem reprezentowanych było przeszło 60 Towarzystw

(65 proc.); obradom przewodniczył kpt. inż. Bujnicki z Kalisza (KTC). Lwowski Okręgowy Związek Kolarski reprezentowali: pp. prof. Wacek, Adamowski, Majewski, skupiając 22 głosów i cały szereg klubów jak: LTK i M, SK „Pogoń“, SK „Hasmonea“, SK RKS, SK WCSS „Polonia“, SKTG „Sokół“ Nisko i t.d. Po zagajeniu zebrania przez prof. Bodalskiego, prezesa ZPTK, wybrano przewodniczącego dnia, sekretarza i 5 asesorów, poczem sekretarz odczytał protokół z ostatniego Walnego Zgromadzenia, a członkowie Zarządu prof. Bodalski, kpt. Wojtkiewicz i Wadowski złożyli sprawozdanie z całorocznej działalności: a) ogólne, b) sportowe i c) kasowe.

Po wysłuchaniu sprawozdania Komisji rewizyjnej, udzielono Zarządowi absolutorium i przystąpiono do dyskusji nad wnioskami Zarządu i członków.

Do ważniejszych wniosków Zarządu, które znalazły aprobatę Walnego Zgromadzenia, należą: obesłanie kongresu U. C. I. (Union Cycliste Internationale) własnym delegatem (w miejsce dotychczasowego oszczędnościowego systemu oddawania głosu Polski delegatem Francji), wzięcie udziału w kolarskich Mistrzostwach słowiańskich, zaprojektowanych przez Czechosłowację, zorganizowanie Mistrzostwa kolarskiego Armji, Mistrzostwa Polski w biegu na przelaj (cyclopedestre) i w biegu długodystansowym na torze (50 km) zamiast biegu o Namiennik, rekordów godzinnych indywidualnych na torze, oraz mistrzostw międzyklubowych dla zespołów tandemowych i drużyn kolarskich, liczących po czterech zawodników, jak w biegu olimpijskim.

Na wniosek Zarządu uchwalono przyznać

P. Janowi Głowackiemu (AKS Warszawa),

trzykrotnemu z rzędu zwycięzcy w biegu na przelaj (25 km) o puchar „Rzeczypospolitej“ tytuł Mistrza Polski w tej konkurencji (cyclopedestre), oraz zatwierdzić orzeczenie ZPTK, który p. Jerzego Koszutskiego (KTC) zawiesił w prawach zawodnika na przeciąg jednego roku za nieprzybycie, mimo umowy, na zawody, z tem, że przyjęło do wiadomości oświadczenie Zarządu ZPTK o skróceniu dyskwalifikacji Koszutskiego do 1 maja br. wobec faktu, że poszkodowane Towarzystwo (WTC) otrzymało od Koszutskiego pełną satysfakcję.

W końcu uchwalono

skreślić z listy członków

za brak działalności kilka Towarzystw, a wśród nich Sekcję kolarską ZKS „Jutrzenka“ we Lwowie oraz Sekcję ko-

larską L. K. S. „Browar“ we Lwowie.

Z pośród zgłoszonych wniosków członków największe roznamienienie wywolała sprawa organizacji „Tour de Pologne“.

Mianowicie Komisja Wojewódzka Tow. Kol. w Warszawie postawiła wniosek, by bieg ten odbył się pod egidą ZPTK, oraz by organizację (zamiast WTC) objęły na terenie poszczególnych województw istniejące, wzgl. powstać mogące Okręgowe Związki kolarskie, złożone z Towarzystw, które w ub. roku już faktycznie przy organizacji wybitnie współdziałały, nie szczędząc trudów i kosztów.

Towarzystwo Zwolenników Sportów w Łodzi (TZS) postawiło wniosek, pokrywający się prawie w zupełności z wnioskiem Komisji Wojew. Tow. Kol. w Warszawie, co do petitem, a różniący się tylko w wysuniętych przez to Towarzystwo motywach.

Wnioski spotkały się z bardzo silną reakcją ze strony dotychczasowego organizatora, tj. Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów, które chcąc położyć kres niemiłym dlań debatom i dyskusjom, ujawniającym nieraz szczegóły niezbyt pochlebne dla organizatora, postawiło wniosek o przejście nad całą sprawą do porządku dziennego; wniosek ten jednak upadł, przyczem charakterystyczne było, że głosowali za nim wyłącznie tylko... wnioskodawcy. W rezultacie TZS i KWTK w Warszawie zmodyfikowały swoje poprzednie wnioski w tym kierunku, że organizacja „Tour de Pologne“ ma zostać nadal w rękach WTC i „Przeglądu Sportowego“ w porozumieniu z ZPTK, jednak przy organizacji współdziałają wszystkie Okręgowe Związki Kolarskie, a przed-

stawiciele ich muszą wejść w skład Głównej Komisji Sędziowskiej.

Na wniosek delegatów Lwowa uchwalono zmienić par. 4, pkt. 16 statutu ZPTK i ustalić jako jednolitą nazwę dla prowincjonalnych organizacji kolarskich nomenklaturę

„Okręgowy Związek Kolarski“

z dodaniem przymiotnika, określającego jej lokalny charakter, a oznaczającego terytorium województwa, na którym istnieje, a więc: lwowski, krakowski, łódzki i t.d. Dla opracowania jednolitego wzoru statutu dla OKZ-ów wybrano komisję statutową na prawach Walnego Zgromadzenia, która za podstawę obrad przyjęła statut Lwowskiego Okręgowego Związku Kolarskiego oraz regulaminy Komisji Wojewódzkich Tow. Kol. w Warszawie i Krakowie; w skład jej weszli pp. Szymczyk, Wojtkiewicz (WTC), Bednarski (Legja Warszawa), Choczner (Kraków) i Adamowski (Lwów). Istniejące już Komisje Wojewódzkie w Łodzi, Krakowie i Warszawie przemianowane zostaną na Okręgowe Związki Kolarskie.

Na wniosek delegatów Lwowa uchwalono zmienić regulamin wyścigowy ZPTK w par. 21, by ukrócić rozpowszechniające się obecnie coraz bardziej

„kaperowanie“ zawodników przez Kluby finansowo zasobne: Zawodnik, występujący ze swego macierzystego Klubu, otrzymuje albo zwolnienie albo skreślenie, zależnie od decyzji Klubu. W razie otrzymania skreślenia, zawodnik nie może startować w ogóle przez pół roku, licząc od daty skreślenia, przyczem czas ten musi upłynąć w pełnym sezonie. W razie otrzymania zwolnienia, może zawodnik zmienić

barwy Klubu nie wyczekując upływu terminu trzech miesięcy, jak było dotychczas. Prośbę o zwolnienie musi zatwierdzić Zarząd Klubu do dnia 8, od uchwały odmawiającej udzielenia zwolnienia może zawodnik odwołać się do Zarządu OKZ, ale tylko w wypadku, jeżeli Klub odmawia zwolnienia bez podania dostatecznie ważnej przyczyny.

Wreszcie na wniosek Lwowa uchwalono przeprowadzić

klasyfikację szosowców

z tem, że za podstawę jej przeprowadzenia wzięte będą wyniki z r. 1928, a regulamin opracowany zostanie później. Z pozostałych wniosków godnym podkreślenia jest wniosek Śląskiego Związku Cyklistów i Motorzystów co do ubezpieczeń zawodników; uchwała Walnego Zgromadzenia ZPTK zapadła na ten wniosek orzekając, że wszyscy zawodnicy, posiadający licencje ZPTK i UCT, muszą być ubezpieczeni od niebezpiecznych wypadków podczas zawodów, a ubezpieczenie może nastąpić wprost przez ZPTK, albo też przez pierwszorzędny Zakład ubezpieczeń.

W odbytych wyborach uzupełniających do Zarządu ZPTK przeszły następujące kandydatury: prof. Wacek (Pogoń Lwów) ponownie, Thiele (Union Łódź) ponownie, Jankowski, Ortowski (WTC) i kpt. Muszkieł - Królikowski (Legja - Warszawa).

Walne Zgromadzenie ZPTK wykazało, że

hegemonia stolicy

a specjalnie WTC, które stworzyło Związek, w organizacyjnym życiu kolarskim należy już do przeszłości. Oprócz bowiem kilku drobnych Towarzystw stołecznych, jak AKS lub Skra oraz potężnej rywalicy Legji, która kończy budowę toru i wspaniałych murowanych trybun, i stanowiąc będzie konkurenta nie tylko jak dotąd sportowego, ale i finansowego — dochodzą coraz bardziej do głosu kluby prowincjonalne, które dzięki mądrej taktyce zdolały drogą kumulacji głosów i zblokowania przy głosowaniu przeciwstawić się nie korzystnym dla siebie dążeniom stolicy. Nie dziwnego więc, że sprawa organizacji największej polskiej kolarskiej imprezy amatorskiej, gigantycznego „Tour de Pologne“ wywołała kilkunastogodzinną gorącą dyskusję. Kluby prowincjonalne walczyły tu zwycięsko z egoistycznymi zapędami WTC, które korzystając z ich pomocy, chciało nie tylko zmonopolizować sobie korzyści materialne i efekt moralny — a pomoc fabryk rowerowych dla stołecznych zawodników, ale także uniemożliwić kontrolę i nie dopuścić delegatów obcych do Głównej Komisji Sędziowskiej. Można komuś wydać się dziwnym, że do dałem słowo „amatorskiej“, mówiąc o „Tour de Pologne“, uważam jednak, że tego rodzaju bieg, zwłaszcza w swej obecnej postaci (12 etapów — 2.400 km) jest wstępem i przygrzywką do wprowadzenia zawodownictwa w Polsce; amator - kolarz nie jest bowiem w stanie startować w takim biegu i trenować do takiego biegu, chyba, że jest kapitalistą - rentjerem lub... pseudamato-

rem. Zresztą wielkie fabryki rowerowe polskie i obce, jak słysząc, oświadczyły gotowość utrzymania kilkunastu najlepszych jeźdźców wzamian za reklamę swych firm, a każdy chyba przyzna, że woli mieć do czynienia z jawnym profesjonalcem, jak z amatorem, który zresztą maskuje swe prawdziwe oblicze zawodowca.

Mr. Ludwik Göttinger.

Pochwały godnypomysł PZPN-u.

WYJAZDY PROPAGANDOWE CZOŁOWYCH DRUŻYN NA PROWINCJĘ.

Lwów, 13 kwietnia.

P. Z. P. N. zdecydował się wysłać dla celów propagandowych dnia 12. maja kilka czołowych drużyn na prowincję. Inicjatywa P. Z. P. N. zasługuje w danym wypadku na pełne uznanie, to też „głosowanie“ uchwały powyższej jako „chęć przypodobania się“ świadczy albo o wielkiej krótkowzroczności autorów, albo też o celowej złośliwości. Polski Związek Piłki Nożnej jest od tego, by dbał o rozwój całego polskiego piłkarstwa, które bynajmniej nie ogranicza się do kilkunastu klubów większych ośrodków. Od rozwoju piłkarstwa wśród mas zależy bowiem przyszłość całego tego sportu, a więc i czołowej elity, której postępy względnie utrzymanie się na wyżynie zależne jest w znacznej mierze od dopływu młodych, zdrowych sił i to nawet z tej niedocenianej prowincji. Jeśli większe kluby chcą otrzymywać jako uzupełnienie materiał częściowo przygotowany, to rozumie się samo przez się, że kadrom rekrutkim, które w danym wypadku tworzą kluby mniejsze i prowincjonalne, należy, we własnym interesie, przyjść z pomocą. Jeśli ze sabotowaniem rozgrywek międzyklubowych pójdzie w parze sabotowanie akcji propagando-

wej wewnątrz kraju, to ostatecznie przyjdzie się zapytać, dla kogo i po co istnieje t. zw. elita?

Spoglądanie na wszelkie sprawy jedynie przez pryzmat własnej kieszeni nie da się pogodzić z ogólnospołecznymi hasłami, któremi żongluje się przy każdej okazji, gdy chodzi o subwencje czy poparcie w tej lub innej formie. Uporczywe trwanie przy tego rodzaju polityce doprowadzić musi ostatecznie do zniesienia autonomii sportowej i poddania całego ruchu kontroli czynników państwowych. Stan tego rodzaju mamy teraz — i to nie ze szkodą dla sportu — we Włoszech. Zainteresowanych możemy poinformować, że na półwyspie włoskim dają kluby graczy do reprezentacji nie kiedy chcą, tylko ilekroć im każą, a nakazują dość często, ponieważ wymaga tego autorytet państwa i względy propagandowe. Mały nieplonący nadzieje, że u nas nigdy do tego rodzaju stosunków nie dojdzie, w każdym jednak razie dobrze będzie, jeśli pewne czynniki zechcą poddać rewizji swym zbyt bojowe poglądy, które przyczyniają się jedynie do komplikowania sytuacji, dającą się przy dobrej woli i wyrozumiałości z łatwością rozwiązać...